

רד"צ הופצן. ויקיפדיה

רד"צ הופמן

הרב דוד צבי הופמן (הרד"צ) נולד בשנת 1843 בהונגריה, והתחנך בישיבות ובבתי המדרש הגדולים במרכז אירופה. מגיל צעיר היה מקורב לראשי התנועה הניאו-אורתודוקסית בגרמניה, וביניהם הרש"ר הירש והרב הילדסימר, וביקש ללכת בדרכם - "תורה עם דרך ארץ". במקביל ללימודיו התורניים, למד באוניברסיטאות ברלין ווינה, שם הגיע לתואר פרופסור והשתלם בלימודים קלאסיים ובמדעי העזר לחקר המקרא שהחלו להתפתח בימיו. הרד"צ שימש כרב, כפוסק וכדרשן, ועמד בראש בית המדרש לרבנים בברלין עשרות שנים עד יום פטירתו. מפעל חייו של הרב הופמן הוקדש להתמודדות עם ביקורת המקרא שהתעצמה מאוד בדורו. הוא הכיר את שיטות הביקורת השונות, ועמד על המוטיבציה האנטישמית שעמדה בבסיס חלק מתומכי השיטה. בפירושו לתורה לא התחמק מאף אחת מהטענות וההסברים החלופיים למסורת שאותם הציעה הביקורת, אלא התמודד איתם וסתר אותם בזה אחר זה, תוך הסתמכות על ידיעותיו המקיפות במדעי המזרח הקדום ובלימודים הקלאסיים. פירושו השיטתי והמעמיק, שעמד בקריטריונים המדעיים המחמירים ביותר, הפך לאחד מפירושי המקרא הקלאסיים. נפטר בי"ט במרחשוון תרפ"ב (20.11.1921).